

ספורי הזוהר

בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

מְלֻקֵט מִכָּל סִפְרֵי הַזוהַר הַקְּדוֹשׁ
לְתַנּוּא הָאֱלוּקֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זַע"א

אור הזוהר - ספורי הזוהר גליון 101

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

ההפצה בחינם ולתרומות: 0527651911

מעשה ברבי פרחיא

(זוהר חדש ב רות נא, ב)

אמר לו: חייך, רבי, אִפְלוּ הֲרַשְׁעִים בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם יוֹדְעִים בְּצַעֲרָם, וְיוֹדְעִים בְּכָבוֹד הַצְּדִיקִים וּבְדִינֵי הֲרַשְׁעִים. אָמַר לוֹ: אִם כֵּן, מַה זֶה וְיִהְיֶה מֵתִים אֵינֶם יוֹדְעִים מְאוּמָה?"

אמר לו: בְּעוֹלָם הַזֶּה כָּתוּב, שֶׁהָרִי הַצְּדִיקִים שְׁנִקְרָאִים חַיִּים, מְסַתְּכָלִים וְיוֹדְעִים שְׂמִימוֹתוֹ, וְעֵתִידִים לְתַת אֶת הַדִּין, שֵׁשׁ דִּין וְיֵשׁ דִּין, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר "וְהַחַי יִתֵּן אֶל לְבוֹ". אֲבָל הֲרַשְׁעִים שְׁנִקְרָאִים מֵתִים, לֹא יוֹדְעִים וְאֵין מְשַׁגְּיחִים, וְלֹא מְסַתְּכָלִים בְּמַעֲשֵׂי אוֹתוֹ הָעוֹלָם כְּלוּם. וּמִי שְׁאִינוֹ מְכִיר בְּמַעֲשֵׂי אוֹתוֹ הָעוֹלָם נִקְרָא מֵת, מִשּׁוּם שֶׁהָעוֹלָם הַזֶּה לֹא מְבַנֵּי הַחַיִּים. שֶׁהָעוֹלָם הַהוּא שֶׁל נְשִׁמוֹת וְרוּחֹת הוּא, וְזֶה הָעוֹלָם הוּא שֶׁל הַגּוֹף.

אותו הָעוֹלָם שְׁדָרִים בּוֹ אַחִיהֶם (רוּחֹת) שֶׁל בְּנֵי הָאָדָם, וְדוּמִים בְּדִיּוֹקְנָאוֹת, מְכָרִים זֶה לְזֶה, וְיוֹדְעִים בְּמַה דוּמִים בְּעוֹלָם הַזֶּה (שְׁעֵתִיד לְבֹא לְעוֹלָם). וּמְשַׁתְּדָלִים לְהַכִּיר אֶת כְּבוֹד רַבּוֹנָם שָׁם, בְּאוֹתוֹ הַמְּלַבּוֹשׁ שֶׁל אוֹתוֹ הָעוֹלָם.

כְּשֶׁהֲגִיעוּ לְאוֹתוֹ הַשְּׂדָה, אָמַר לוֹ: נִתְעַכֵּב כְּעַת. נֶאֱמַר לוֹ: לְמָה אַתָּה נֶאֱמַר לוֹ: אָמַר לוֹ: אֲבָדָה אֲבָדָה לִי בְּמָקוֹם הַזֶּה. אָמַר: הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמְנָה לָךְ.

מִצְאוּ מְעָרָה אַחַת. אָמַר אוֹתוֹ הָאִישׁ: רַבִּי, נִכְנָס לְכֹאֵן, שֶׁהָרִי יִדְעֵתִי שְׁאֵנִי מְכִיר כֹּאֵן. נִכְנָסוּ,

רַבִּי פְרַחְיָא אָמַר, כָּל זְמַן שֶׁהַגּוֹף לֹא נָח בְּמָקוֹמוֹ, נִפְשׁוּ אָף כָּף. וְהוּא הָיָה תְּמִיד מְשַׁתְּדֵל לְדַעַת בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם שֶׁל הַנְּשִׁמוֹת.

יום אֶחָד הָיָה הוֹלֵךְ בַּשְּׂדָה, וּמִצָּא גוֹף אֶחָד תַּחַת אֵילָן חָרֵב מֵת. הִשְׁגִּיחַ בּוֹ, וּמִצָּא שֶׁהוּא יְהוּדִי, וּמִצָּא כְרִיכוֹת שֶׁל מִצְוָה, וְסִפֵּר שֶׁל אֲגָדָה עִמּוֹ.

אמר, וְדַאי תְּלַמִּיד חֶכֶם הוּא. הִתְעַסֵּק בְּקָבְרוֹ, וְהִלָּךְ לְעִיר, וְתַקֵּן לוֹ תְּכָרִיכִים וְקָבֵר. וְהִזְמִין בְּנֵי אָדָם, וּבָכָה עָלָיו, וְהִשְׁתְּדַל עָלָיו וְהוֹצִיא כָּל מַה שֶׁהָיָה בְּיָדוֹ.

כיון שֶׁנִּגְנְזוּ וְנִקְבְּרוּ אוֹתוֹ הַגּוֹף, הִנְפֵּשׁ שְׁלוֹ נִכְנָסָה לְתוֹךְ הַיְּשִׁיבָה הָעֲלִיּוֹנָה. אָמְרוּ לָהּ: אֵינְךָ לָךְ כְּעַת רְשׁוּת לְהַכְנִס בְּכַרְךָ (לְמָקוֹם) הַסֵּלַע הָעֲלִיּוֹן, לְכִי וְהַשְׁלִימִי חֶסֶד לְמִי שֶׁהַשְּׁלִים לָךְ!

יום אֶחָד רַבִּי פְרַחְיָא הָיָה יוֹשֵׁב עַל הַשַּׁעַר שֶׁל הַפֶּתַח שֶׁל לוֹד, וְהָיָה עֶצוּב, שֶׁהָיְתָה לוֹ דְחוּקָה הַשְּׂעָה. בָּא אֵלָיו אִישׁ אֶחָד. אָמַר לוֹ: רַבִּי, הִתְרַצָּה לְלַכֵּת לְמָקוֹם פְּלוּנֵי עַמִּי, וְאַתָּן לָךְ כְּלֵי כֶסֶף, כְּדֵי שֶׁנִּשְׁתְּדַל בַּתּוֹרָה יַחַד בְּדֶרֶךְ? אָמַר לוֹ: גַּלְךָ. הִלְכוּ. אָמַר לוֹ: רַבִּי, (מַה) זֶה שֶׁכָּתוּב (קֵהֶלֶת ט) "כִּי הַחַיִּים יוֹדְעִים שְׂמִימוֹתוֹ וְיִהְיֶה מֵתִים אֵינֶם יוֹדְעִים מְאוּמָה"? אָמַר לוֹ: הַחַיִּים אֵלוֹ הַצְּדִיקִים, וְיִהְיֶה מֵתִים אֵלוֹ הֲרַשְׁעִים.

ארבעה שערים, שהם על גבי אותו הרקיע, ואין מי שמכיר בהם.

פֶּרֶט לראשי חדשים ושבתות, שבאות אותן הנפשות שמשתתפות עם הגוף בקברים, לכרע ולהשתחוות לפני אותם השערים לרבוך הכל, כמו שנאמר (ישעיהו טו) "והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחוות לפני". "כל" – לרבות אותן נפשות שדרות עם הגוף, ונקראות כל בשר.

חלון אחר שבצד הדרום, בו עומדים ששה משקופים, לא נכנסים למקום הזה, אלא אותן שעוסקות בקריאת שמע ברצון ובכונה בכל יום.

אָמַר רבי פרחיא: האלהים, כשהסתכלתי באותו החלון, קרב אותו הממנה, ששמו ענאל, שממנה על השער של צד הדרום. אמר לי, קום במקומך, וראה את החלון הזה, שאין רשות להכנס לשם ולא לראות אותו, פרט לאותם שעוסקים בקריאת שמע כראוי.

וְכָל אותם שעוסקים בקריאת שמע כראוי, ששים ממנים נכנסים לפניו (של המשיח), ומכתירים אותו בכתרים קדושים, ואומרים לו: זהו הכתר של פלוני שעסק בקריאת שמע כראוי!

שְׂאֵלְתִי אותו ואמרתי לו: אדוני, הקריאת שמע הזו כראוי, מה היא? אמר לי: אי חסיד, סוד עליון הוא כאן. בקריאת שמע יש ארבע פרשיות.

הַפְּרָשָׁה הראשונה של היחוד, שהיא שני יחודים, בשתיים עשרה תבות. שש תבות ביחוד העליון, ושש תבות ביחוד אחר. הפרשה השנייה – ואהבת, בארבעים ושתיים תבות, בסוד השם של ארבעים ושתיים אותיות.

פְּרָשָׁה שלישית – והיה אם שמוע, שנכלל הימין בשמאל, והשמאל בימין. והוא בסוד וסתר של המרכבה הקדושה, עד ושמתם, שהיא הפרשה ששולטת על הכל. היא בסוד של שבעים ושתיים תבות, תוך הסוד של שבעים ושנים שמות של המרכבה הקדושה.

פְּרָשָׁה רביעית – ושמתם, שהיא חמשים תבות, שהיא כנגד חמשים שערי בינה. פרשת

ירדו במדרגות, עד שהגיעו לפרדס אחד, וראו שם אילנות משנים זה מזה ומשאר האילנות של העולם, ואילן אחד משנה משאר האילנות.

עָלוּ לשם, שמעו קול אחד של מחנות רבים שהיו אומרים, (תהלים צה) "באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' עשנו". תמה רבי פרחיא, ואמר: מה זה? אמר לו: שתק.

אָמַר רבי פרחיא: האלהים, כשהגעתי עמו לאמצע הפרדס הזה, וראיתי שתי דרכים, ומחנות מצד זה ומצד זה, ואמרתי לו מה זה? ואמר לי, כאן נפרדות דרכי הנפשות, מי שהולכים לגן עדן, ומי שהולכים לגיהנם. מי שהולך לגן עדן – אלו הולכים (עמו), ומשלימים לו שלום. ומי שהולך לגיהנם – אלו נוטלים לדון (אותם) אותו בגיהנם.

עֲבַרְנוּ אותו הפרדס, והגענו לחומות ומגדלים ושערים. כשהגענו לשער אחד, שנקרא שער המזרח, קרא אותו האיש: פתחו לי שערי צדק. אמרו לו: למה? אמר להם: בשליחות של רבון העולם באתי. פתחו ואמרו כלם: מי נתן את ילוד האשה הזה כאן במקום הזה? אמר להם: זה הוא רבי פרחיא. אמרו: זה הוא שהשלים לך החסד באותו העולם? אמר כן.

פְּתָחוּ לו, ואמרו: הפשיטו אותו, שאין רשות להכנס לכאן בגוף של העולם ההוא. מיד הפשיטו אותו, והתלבש באוירים של הגן שלפנים.

וְנִכְנַס וראה אותו הרקיע שעל גבי אותו הגוף (הגן). שאותו הרקיע נפרד מאותו הרקיע שעומד על שאר בני העולם. הרקיע הזה נתחם בתחום מכל הגונים של העולם. ארבעה חלונות, משקופים פתוחים בו בארבעת צדי העולם, ואחד באמצע.

חֲלוֹן אחד שבצד מזרח, בו קימים ארבעה משקופים מרקמים, בסוד של ארבע אותיות יהו"ה, עולות לשתיים עשרה, שלש אותיות לכל אחד ואחד.

שֵׁלֶשׁ פעמים ביום מתחברים אותם המשקופים, וכל האותיות מתחברות לשם הקדוש. ממנה אחד עומד לאותו הצד, ושמו ויזריעאל (יעזריאל). וארבעה מפתחות בידו, שהוא פותח בהם

ואם מוצא אותה כראוי, מקבל אותה, ונוטלים ממנו אברהם יצחק ויעקב, ונושקים אותה. מי ראה השמחה, מי ראה הערבוביה בכל אותם הצדיקים שבגן עדן, שבאים לאותה השמחה. **ובשעה** שיבא לאותו העולם, מי יראה את שמחתו, שמושיבים אותו האבות אצלם פעמים ביום, ובכל יום יורד עליו טל מראש המלך.

ובאותו הטל יודעים ואוכלים המאכל שמלאכים העליונים אוכלים. ויודעים מה שהיה, ומה שיהיה, ומה שעתיד להיות, עד הזמן שהקדוש ברוך הוא יקים את הגופים הסרוחים בעולם הזה, ויקיים הקדוש ברוך הוא בבנין מתקן כראוי.

בחלון שבצד הדרום היו רשומים ש', שבצד זה ו', ובצד אחר ו', ובצד האחר ו'. שאלתי אותו האיש, ואמרתי: מהן האותיות הללו? אמר: איני יודע.

עד שבא אותו הממנה ואמר לי: אי חסיד, אותן האותיות סימני (עמודי) הפרשיות של קריאת שמע. אשרי חלקו של מי שאומר אותם בכל יום ברצון הלב.

חלון אחר שבצד צפון, בו עומדים שני משקופים, וחמש אותיות לוהטות ונוצצות בתוכם. שתי אותיות בצד זה ושתי אותיות בצד זה, ואחת למעלה מהם תלויה עליהם, והם בסוד השם הקדוש ונקרא אליהם.

בחלון הזה ובאותם המשקופים שורים שני ממנים באותו הרקיע, והם צורטק וגזריאל (עזריאל), שממנים שם באותו הצד שלא נפתח.

ושם יש היכל אחד מרקם בכמה גונים וכמה ציורים, ובו עומדים כל אותם שמקדשים את שם רבונם באמירה בכל יום, אחר שמברכים אותו, ואומרים ברוך ה' המברך לעולם ועד, ומקדישים אותו אחר כך בקדשה משלשת.

ואותו ההיכל נקרא משלש, כמו שנאמר (ירמיה ז) היכל ה' היכל ה' היכל ה' המה. ואותו ההיכל הוא משלש. ושאלתי מה זה. אמר אותו האיש: אלו הם שלא אוכלים כל ימיהם על דמם.

הציצית כלולה מכלם. ועולות הפרשיות למנין של אדם.

וכל שאר המקומות, בין במצוות התורה, בין בכל שאר המקומות בתורה, הזכר לחוד והנקבה לחוד. וכאן שהוא יחוד, שמתיחד בו הקדוש ברוך הוא, זכר ונקבה מתכנסים יחד, ועולים בשעור אחד.

הזכר נשתלם בה, מה שאין כן בכל שאר המקומות של התורה. וזהו השבח של האמונה העליונה, לדעת זה (שהנה) ה' הוא האלהים. הזכר נשלם בנקבה, ונכללים אחד עם אחד, הזכר נבנה עם הנקבה. וזהו היחוד השלם. ואין שלמות אלא בזכר ונקבה יחד.

ובא ראה, כל מי שמשלים היחוד כראוי ומכון בפרשיות הללו בכל יום, זוכה למשקופים והחלונות הללו, להיות שלם כאן. ואין מי שיעכב על ידו, ובלבד שיקרא כראוי, ויכון בסודות העליונים הללו.

ואתו בימני ואמר לי: אי חסיד, בא וראה את כבוד אותם שמיוחדים את השם הקדוש כראוי ועוסקים בקריאת שמע כמו זה.

נכנסתי להיכל אחד, ובאותו היכל היו שלש מאות ששים וחמשה היכלות, כחשבון ימות השנה. אברהם יצחק ויעקב שולטים באותו ההיכל, ואדם הראשון בתוכם.

וראיתי כמה קבוצות של נשמות מלבשות ברקמה של עץ החיים, וכמה גונים של כבוד עליון, ונכנסים לתוך ההיכל, ויופיאל הממנה הגדול על הכל, ממנה גדול של התורה עמהם.

פתח ואמר: התעוררו קדושי העולם, הרי בניכם הקדושים, שמיוחדים את השם הקדוש, ומכונים ברצון של הפרשיות של קריאת שמע.

וראיתי את אדם הראשון שמשתדל בהם. ובשעה שנכנסת קריאת שמע שקורא בן אדם, עולה בראשונה להיכל הזה, ומריח בה אדם הראשון. אם חסרה אות אחת מקרית שמע, אינו מקבל אותה, שהרי חסר בנינו של אדם, שהוא מאתים ארבעים ושמונה, באותן התבות שחוזר שליח הצבור.

תבות, ברוך ה' המברך כו'. ועל הברכה הזו שורה התפלה, והקדשה לא שורה אלא על הברכה, להחזיק ברבונם בכל. והברכה הזו והקדשה הזו אינה אלא בעשרה.

שאלתי אותו: למה ההיכל לצד הצפון? אמר לי: בהיכל הזה נכנעים כל הצדדים הרעים שלא ישלטו בעולם.

החלון הזה נקרא החלון של נגה, ואין רשות להסתכל בו, פרט לאותם שמדורם שם, והכל הם רואים, ומסתכלים, ויכולים להסתכל. כל אותם ששם, הולכים במלבושים בדמיות העולם הזה.

ושם ראיתי רבים מן החברים, ולא נתנה לי רשות להתקרב אליהם, וכלם מכרים זה לזה, ואוכלים מאכל של חזקים עליונים.

הרקיע הזה נוסע בכל יום לארבעת צדדי העולם. וכשנוסע, מרעיף טל של חיים לתוך הגן. ובאים כל הצדיקים של שם, ורוחצים באותו הטל, וזוהרים כזהר הרקיע, ונכנסים לפני המשיח, ולפני האבות, ואדם הראשון. ולא נתנה לי רשות להפיר אותם.

החלון שבצד מערב משנה מכל שאר החלונות, בגוונים ובאורות. מתחם בארבע אותיות של השם הקדוש, שזוהרים ונוצצים על גב אותו החלון. לפעמים מתגלים, לפעמים נסתרים. והראו לי במקום אחד כתות של צדיקים בדרגות יתרות על כלם.

משום שהנשמה של אדם בעולם הזה יוצאת ממנו בכל לילה ולילה. בבקר חוזרת אליו, ושורה בחטם של האדם, ולא נכנסת ולא מתישבת במעיו עד שמברך את הקדוש ברוך הוא ומתפלל על דמו, אז מתישבת במקומה.

ועל פן כתוב (ישעיה ב) חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו. מה זה אשר נשמה באפו? משום שיורדת בבקר, ואומר לה הקדוש ברוך הוא: לכי ושהי לו בחטמו, על מנת שיתפלל תפלתו. אם מברך הוא פראוי, היא תשרה בתוכו. ואם לא, פורחת ועולה, ונמצא האדם שחסרה ממנו אותה קדשת הנשמה.

וכיון שנשמתו חסרה ממנו, במה נחשב הוא? אינו נחשב לכלום, כאלו לא היה בעולם. ועל פן אסור לאדם לברך את חברו עד שמברך את רבונו בראשית התפלה.

והחזן אומר ברכו את ה', והוא אומר ברוך ה' המברך לעולם ועד. וכיון שמברך לרבוננו, משם ראשית התפלה להתפלל, ועל פן שורות הקדשות. אשרי הם המברכים ומקדשים את רבונם בכל יום ברצון הלב.

באותה השעה למדתי, שאין רשות להתפלל תפלה בעשרה, עד שמברכים את הקדוש ברוך הוא בראשית הכל. וכיון שמברכים אותו, מתפללים תפלתם.

אמר אותו האיש: רבי, הברכה היא אינה אלא לתקן השבח לרבונם, שהחזיר להם נשמתם, שנקראת בחמשה שמות. והברכה בחמש

מכתב למערכת

את זה, שראיתי באיזה תחנת דלק דלקן אחד יש לו זוהר קטן בפורמט כיס, ובכל הזמנים הפנויים שלו במקום לשמוע רדיו ולראות טלוויזיה רח"ל, הוא רואה ושומע רק זוהר, וזה דבר גדול שעשה. ובפרט שראיתי ושמעתי ויש כבר ערוץ הזוהר דף היומי, שיכולים להוריד כל דפי ש"ס זוהר היומי, זה ממש קידוש השם כזה גדול, וזה בוודאי יביא את משיח צדקינו בקרוב ממש.

ועוד הרבה דברים גדולים שרציתי לכתוב עליהם, רק עכשיו ערב חג השבועות, וצריך להתכונן על ידי לימוד הזוהר על כל העניינים הגדולים של חג השבועות וכל כתבי האר"י ז"ל, ובעזרת ה' כשיהיה לי זמן אכתוב לכם, חזקו ואמצו כל טוב בברכת גאולה וישועה לכל עם ישראל.

טוביה גרינצווייג

לכבוד מערכת מפעל הזוהר העולמי, ובראשם הגאון הקדוש המקובל ר' שלום יודא גראס שליט"א.

אחרי דרישת שלומכם הטוב באהבה רבה ובלב ונפש חפצה, על הדברים הגדולים אשר הנכם עושים אין צורך כלל להאריך, ופשוט שכל אחד יודע את כל הדברים וכפי שזה מפורסם בכל העיתונים, ובעיתון השבוע, ובעיתון חדש בבית שמש, ובכל המודעות המתפרסמות בכל יום חדשים לבקרים של מפעל הזוהר העולמי.

אני רוצה להודות לה' יתברך, על כל החסד אשר גמל עמי ועם כל כלל ישראל, על זה שהוריד לעולם נשמה קדושה כזו של האדמו"ר מהאלמין, שהוא מוציא לאור את כל הדברים הללו, ומשיב הרבה נשמות תועות לאבינו שבשמים, וכמו שהננו בעצמי נוכחתי לדעת